

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִלּ וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ו - חלק א'

קונטרס 751

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

הזוהר והערב רב

מה

תחתיו והוא בור ריק של נחשים ועקרבים, והמשתחויה והנכנע לו הוא משתחוה לעבודת אל נכר.

(זוהר חי שמות דף פ"ו עמוד ד')

מב.

מנהיגי הסטרא אחרא אומרים אני ואפסי עוד

החט"ה כ"ב אתוון והסכמת כסום יכסמו העוסקים בתורה בצנעא לשמה מבלי להיות רב ורבי עבודה זרה, אלא שפל ונבזה כדרך הצדיקים, והחסידים, לא נכו, אין להם שבירה לא יפלו תחת השבירה, כי אפילות פלאי פלאות נעשו להם וכו' ויש נגדו בסטרא אחרא מתנאה שהוא דבוק בקונו ואומר אני ואפסי כל אלו נשברו, אבל לומדי תורה לשמה חיים וקיימים בלי שבירה.

(בהיכל הברכה בפרשת וארא)

מג.

המתגאה וסובר אין כמותו בכל העולם סי' שהוא מקליפת נוגה

יש צפור דקדושה שסודו ש"ע נהורין וכו', ויש נגדו צפור בקליפה מוחין דקליפה הארה של טעות קליפת נוגה וסובר שאין כמותו בכל העולם, קליפת נוגה וירא בלק בן צפור מספר כ"א פעם הבל והן הבל הבלים דקליפה הבל המה.

(היכל הברכה ריש פרשת בלק)

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

מד.

גאווה להיות רבי ורב רוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים

רובו רע ומיעוטו טוב וטמא טמא יקרא, והוא אתגשם בבני אדם שיש להם גאווה וגאון להיות רב ורבי וראש כמ"ש החסיד הרבה בדיקות צריכין לבדוק לבבו שלא יהיה כפרעה וכחירם רשעים גמרים שעשו עצמן אלהות, ורוב קליפה זאת מצוי בין הלומדים וראשי עם ערב ובקל יוכל לדחות להיות רובו רע רחמנא ליצלן והטוב שבו חלף. (חיכל הברכה פרשת תצא)

מה.

המיצר לישראל נעשה ראש דקליפה

כמו שיש בקדושה וכו' שמשם תורת ה' בפיך, כן יש בקליפה כהן מדין ראשי ערב רב היו צריה לראש המיצר לישראל נעשה ראש עולה בראש דקליפה וכו', והנושא אותם יכבס בגדיו. (חיכל הברכה פרשת עקב דף ס"ח ע"ב)

מז.

מטיעה עמו הערב רב שנתדבקו בו

ושפחה כי תירש גבירתה ומשם יונק רב ורבי מקליפה נוגה הולך בדרכים משונים לשנות הזמנים להטעות ולהמשיך את עמו ערב רב שנתדבקו בו עכ"ל.

שהן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהן עשר, ועולות להשבון אדם, ואומרים בשביל ישראל למטה, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. וירדו בדגת הים - אלו תלמידי חכמים שמתנגדלים בים התורה, שיורשים משם נפש חיה, ובעוף השמים - אלו בעלי הזכיות שבוכחם (שזכותם) פורחים למעלה ויורשים משם רוח, שהוא עוף יעופף בכנפים של מצוות עשה, ובבהמה - אלו עמי הארץ, שנאמר בהם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם.

ועוד נעשה אדם, השכינה המתחזקה נוטלת עצה מן הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו כתפארת אדם לשבת בית, שעל העמוד האמצעי והשכינה נאמר זכר ונקבה בראם, ונקראו אדם, וימותו אמר למטה באדם וחיה, זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, וכמו שהקדוש ברוך הוא ושכינתו נקרא אחד, כך קרא לאדם ולאשתו אחד. זהו שכתוב כי אחד קראתיו, שתפארת הוא א"ח כולל תשע ספירות, המלכות ד' עשירית לו, כלולה מעשר שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והד' כלולה מארבע אותיות שהן יהו"ה. הקוץ של האות ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, שפך רשות היחיד - רחבו ארבעה ונגבהו עשרה והא אוקמוהו.

ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו בצלם אלהי"ם ברא אותו, כאן מצות תפלין. בא וראה, כל מי שמניח תפלין על ראשו ועל זרועו, קול עולה בכל יום לכל החיות, מרפכות, ואופנים ושרפים ומלאכים שממנים על התפלות: תנו כבוד לדמות המלך, שהוא מי שמניח תפלין, שעליו נאמר ויברא אלהי"ם את

ואמרו בגין ישראל לתתא נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, וירדו בדגת הים (ש) אלין תלמידי חכמים דמתרבין בימא דאורייתא, דירתין מתמן נפש חיה, ובעוף השמים אלין מארי דזכרון, דבזכותהון (דזכותהון) פרחין לעילא וירתין מתמן רוחא, דאיהו עוף יעופף בגדפין דפקודין נעשה, ובבהמה אלין עמי הארץ דאתמר בהון (במדבר יד ט) אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם.

ועוד נעשה אדם, שכינתא תתאה נטילת עצה מקודשא בריה הוא, דאתמר ביה (ישעיה מו יג) כתפארת אדם לשבת בית, דעמודא דאמצעיתא ושכינתא עלייהו אתמר (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם, ואתקריאו אדם, ויגונוא דיליה אמר לתתא באדם וחיה, זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, וכמה דקודשא בריה הוא ושכינתיה אתקרי אחד, הכי קרא לזון אחד לאדם ולאשתיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא ב) כי אחד קראתיו, דתפארת איהו א"ח כליל תשע ספירן, מלכות ד' עשירית ליה, פלילא מעשר דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואיהי ד' פלילא מארבע אתון דאינון יהו"ה, קוצא דאת ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, דהכי רשות היחיד רחבו ארבעה ונגבהו עשרה והא אוקמוהו.

ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו בצלם אלהי"ם ברא אותו (בראשית ה ב), הקא פקודא דתפלין, תא חזי כל מאן דאנח תפלין על רישיה ועל דרועיה, קלא סליק בכל יומא לכל חיוון מרפכות, ואופנים ושרפים ומלאכים דממנן על צלותין, הבו יקר לדיוקנא דמלכא דאיהו מאן דאנח תפלין, דעליה אתמר (ש) ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו

בְּצֵלָם אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ. (ד"ט ט"ז ע"א) בְּצֵלָמוֹ
 בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, כְּגוֹנוֹא דְתַפְלִין דְמֵאֲרִי
 עֲלָמָא, דְאֵינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישָׁא
 (דְאִיהוּ) דְעַמוּדָא דְאֻמְצֵיתָא, דְאִיהִי כְּלָלָא
 דְתַלְת סַפִּירִין קְדָמְאִין, וְעַמוּדָא דְאֻמְצֵיתָא
 כְּלִיל שֵׁית סַפִּירִין, וְאִמָּא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל
 רִישָׁיָה, אִיהוּ תַּפְלִין דְאַנַּח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּכָל יוֹמָא, בְּצֵלָם אֱלֹהִים תַּפְלִין דִּיד, דָּא
 שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה דְאִיהִי קְשִׁירָא לֵיה, וְעֲלָה
 אֲתַמַּר (בְּרֵאשִׁית מ"ד ל) וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ,
 תְּרוּיְהוּ בִּיחודָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה
 כְּרִיכָא בְּאֻצְבָּעָא שְׂמְאֵלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ,
 דְאִיהִי טַבְעַת כְּרִיכָא בְּאֻצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבַהּ אִיהִי
 קְשִׁירָא עֲמִיָּה וְאִיהוּ עֲמָה, הָא קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה כְּלָלָא דְשַׁבַּע סַפִּירִין, וְאֵינוּן שְׁבַע
 בְּרַכָּאן דְחֲתָן, דְאֵינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 צַדִּיק, עֲלִיהִי אֲתַמַּר (מְשַׁלִּי י') וּבְרִכּוֹת לְרֵאשׁ
 צַדִּיק, דְיָרִית מְאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישָׁיָה
 אִיהוּ חֲכָמָה י', בַּהּ אֲתַעְבִּיד ז', שְׁבַע בְּרַכָּאן
 דְיָרִית חֲתָן וּכְלָהּ, וּכְלִילִין בְּצַדִּיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
 דְבִיָּה מְתִיחְדִּין חֲתָן וּכְלָהּ, דְאִיהוּ יְאֵהֲדוּנָה י',
 וְהָא אוּקְמוּהוּ פִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ (ד"ה א כ"ב)
 (א) וְתַרְגוּם דְאַחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאֲרַעָא, וְאִיהוּ
 אוֹת בְּרִית, דְלִית יְחודָא לְחֲתָן וּכְלָהּ בַּר מַגִּיָּה.
 וַיְבָרְאוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם (בְּרֵאשִׁית ב)
 (א) וַיִּכְלוּ בְּצַדִּיק אֲתַכְלִילִין כָּל אַבְרִין
 וְכָל סַפִּירִין, כָּל אַבְרִין דְאֵינוּן פְּקוּדִין דְעֵשָׂה,
 דְבִיָּה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוּנוּ לְמַעַבְד כָּל
 פְּקוּדִין, דְאִיהוּ כָּל כְּלִיל כְּלָא וְאִיהוּ כְּלָא
 וּמַגִּיָּה תְלוּי כְּלָא, עַמוּדָא דְאִיהוּ סִבִּיל שְׂמִיא
 וְאֲרַעָא עֲלִיָּהּ, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידוּ כְּלָל וּפְרַט וּכְלָל,
 וּבְגִין דָּא וַיִּכְלוּ כְּלִיל שְׂמִיא וְאֲרַעָא, שְׂמִים
 וְאֲרָץ עֲלִיו, וּבִּוּ נַעֲשׂוּ כְּלָל וּפְרַט וּכְלָל, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּכְלוּ, כּוֹלָל שְׂמִים וְאֲרָץ, שְׂמִים אִשׁ וּמִים,

הָאֲדָם בְּצֵלָמוֹ בְּצֵלָם אֱלֹהִים
 בְּרָא אוֹתוֹ. בְּצֵלָמוֹ - בְּתַפְלִין שֶׁל
 רֵאשׁ, כְּמוֹ הַתַּפְלִין שֶׁל רִבּוּן
 הָעוֹלָם, שֶׁהֵן הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
 תַּפְלִין עַל הָרֵאשׁ (שְׂדוּחַ) הָעַמוּד
 הָאֻמְצֵי, שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל שְׁלֹש
 הַסַּפִּירוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת, וְהָעַמוּד
 הָאֻמְצֵי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סַפִּירוֹת,
 וְהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תַּפְלִין עַל רֵאשׁוֹ,
 הוּא הַתַּפְלִין שְׂמַנִּית הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם. בְּצֵלָם
 אֱלֹהִים - תַּפְלִין שֶׁל יָד, זֶה
 הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא
 קְשׁוּרָה לוֹ, וְעֲלִיָּהּ נֹאמַר וְנִפְשׁוּ
 קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, שְׁנֵיהֶם בִּיחוד
 אַחַד, בְּקָשֶׁר אַחַד, הָרְצוּעָה
 כְּרוּכָה בְּאֻצְבַּע שְׂמָאל, זֶה
 הַקְּדוּשִׁין שֶׁלָּהּ, שֶׁהִיא הַטַּבְעַת
 כְּרוּכָה בְּאֻצְבַּע שְׂלָהּ, וּבַהּ הִיא
 קְשׁוּרָה עֲמוֹ וְהוּא עֲמָה, הֵרִי
 קְדוּשָׁה.

בְּרַבָּה, הַכְּלָל שֶׁל שְׁבַע סַפִּירוֹת,
 וְהֵן שְׁבַע הַבְּרִכּוֹת שֶׁל חֲתָן, שֶׁהֵן
 ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי צַדִּיק, עֲלִיו נֹאמַר
 וּבְרִכּוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק, שִׁינְרָשׁ
 מִהָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, וְהָאוֹת י' עַל
 רֵאשׁוֹ הִיא חֲכָמָה י', בַּהּ נַעֲשָׂה
 ז', שְׁבַע בְּרִכּוֹת שִׁינְרָשׁ חֲתָן
 וּכְלָהּ, וּכְלוּלִים בְּצַדִּיק יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ מְתִיחְדִים חֲתָן
 וּכְלָהּ, שֶׁהוּא יְאֵהֲדוּנָה י', וְהֵרִי
 פְּרִשׁוּהוּ פִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ,
 וְתַרְגוּם - שְׂאֲחוֹז בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ,
 וְהוּא אוֹת הַבְּרִית, שְׂאִין יְחוד
 לְחֲתָן וּכְלָהּ חוּץ מִמֶּנּוּ.
 וַיְבָרְאוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם
 וַיִּכְלוּ, בְּצַדִּיק נְכֻלָּים כָּל
 הַאִיבָרִים וְכָל הַסַּפִּירוֹת, כָּל
 הַאִיבָרִים שֶׁהֵם מִצּוֹת עֵשָׂה, שְׁבוּ
 אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוּנוּ
 לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמִּצּוֹת, שְׁכ"ל
 כּוֹלֵל הַכָּל, וְהוּא הַכָּל, וּמִמֶּנּוּ
 תְלוּי הַכָּל, הָעַמוּד שְׁנוֹשָׂא שְׂמִים
 וְאֲרָץ עֲלִיו, וּבִּוּ נַעֲשׂוּ כְּלָל וּפְרַט וּכְלָל, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּכְלוּ, כּוֹלָל שְׂמִים וְאֲרָץ, שְׂמִים אִשׁ וּמִים,

וזה שמאל וימין, שמים - העמוד
האמצעי, כולל את שניהם, הארץ
- השכינה המתחננה, וכל צבאם
- נצח והוד, שהם צבא השמים,
משום שהוא כולל שבע ספירות
שדוד שבח בהם את הקדוש
ברוך הוא. וזה שכתוב לך יהו"ה
הגדלה והגבורה וגומר. בגלל זה
נקרא יום השביעי כולל שבע,
ועולים לשבעים של חשבון
התבות של קדוש וויכלו.

ויברך אלהי"ם ביום השביעי, זו
האם העליונה שהיא אלהי"ם.
אחר שכלל בו שבע ספירות,
נקראו על שמו כל השבתות שבע
שבתות, אחר כך כולל בו שלש
ספירות עליונות שכוללות באם
העליונה, וקורא להם שביעי
שביעי שביעי על שמו. וזהו
שכתוב ויכל אלהי"ם ביום
השביעי, הנה אחר שכלל בו,
וישבות ביום השביעי - זה השני,
ויברך אלהי"ם את יום השביעי
- הרי שלש, להכליל בעשר
ספירות, שאין ספירה שלא
נכללת בעשר, כל אחת
בממשלתה, אבל ממשלת הצדיק
היום השביעי, בו נקראו כל
הספירות השביעיות, שבעים
תבות הן בקדוש וויכלו, וזכור
ושמור הרי שבעים ושנים
בחשבון ויכלו.

ובשבת צריך לתקן שלחן עם
ארבע רגלים, כמו השלחן
שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן
אשר לפני יהו"ה, ועליה נאמר
תערוף לפני שלחן, שלחנו של
הקדוש ברוך הוא זו השכינה,
היא מצד הצפון שהיא גבורה,
ומשום זה תקנו בעלי המשנה
שלחן בצפון, וגר דולק לימין
כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה
בדרום, מטה באמצע מצד
העמוד האמצעי.

אש ומים ודא שמאלא וימינא, שמים עמודא
דאמצעיתא פליל תרווייהו, הארץ שכינתא
תתאה, וכל צבאם נצח והוד דאינון צבא
השמים, בגין דאיהו פליל שבע ספירן דשפח
דוד בהון לקודשא בריך הוא הדא הוא, דכתיב
(ד"ה א כט יא) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר,
בגין דא אתקרי יום השביעי כולל שבע, וסלקין
לשבעין דחשבון תיבין דקדוש וויכלו.

ויברך אלהי"ם ביום השביעי (בראשית ב ב), דא
אימא עלאה דאיהו אלהי"ם בתר דכליל
ביה שבע ספירן, אתקריאו על שמיה פלהו
שבתות שבע שבתות, לבתר כליל ביה תלת
ספירן עלאין דכליל באימא עלאה, וקרא לון
שביעי שביעי שביעי על שמיה, הדא הוא
דכתיב (ס) ויכל אלהי"ם ביום השביעי הא
חד דכליל ביה, וישבות ביום השביעי דא
תנינא, ויברך אלהי"ם את יום השביעי הא
תלת לאתפללא בעשר ספירן, דלית ספירה
דלא אתפלילת בעשר, כל חדא בממשלה
דילה, אבל ממשלה דצדיק יום השביעי ביה
אתקריאו כל ספירן שביעיות, שבעין תיבין
אינון בקדוש וויכלו, וזכור ושמור הא שבעין
ותרין בחשבון ויכלו.

ישבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע
רגלין, פגוונא דפתורא דלעילא
דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני
יהו"ה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוף לפני
שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא
שכינתא, איהו מסטרא דצפון דאיהו גבורה,
ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון,
וגר דליק לימינא פגוונא דלעילא, דאתמר
ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא
דעמודא דאמצעיתא.

בא וראה, שכינה נקראת שלחן מצד השמאל, והמנונה מצד הימין, ומטה ממצעת מצדו של העמוד האמצעי, ומשום זה זווגו באמצע בין צפון לדרום, והרי פשוטה חכמים, כל הנותן מטתו בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים וכו'. השלחן סמוך על ארבעה עמודים, שהוא כמו שהגוף שתומכים בו הזרועות והשוקים שהם ארבע, וצריך ששה לחמים מצד זה, וששה לחמים מצד זה.

וסוד הדבר - זה השלחן אשר לפני יהו"ה, וזה בחשבון ו' ו', שהם ששה פרקים של שתי הזרועות וששה הפרקים של שתי השוקים, שהרי השכינה נעשית גוף למלך בכל תקונה, ובאלו שנים עשר הפרקים של הנקבה ושנים עשר הפרקים של הזכר, המלאכים אומרים וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר. וזה עם הקדוש ברוך הוא הוא אה"ה, וזה עם השכינה אה"ה, והכל יהו"ה אה"ה, מיחד את שניהם, וכנגד זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רגנות, והם כנגד עשרים וארבעה ספרי התורה.

זה הוא כנגד ארבעה פנים לכל חיה לשלש חיות, זה השני כנגד ארבע פנים לכל חיה לשלש חיות, וזהו סוד הדבר - וארבעה פנים לאחת וארבע פנים לאחת להם, שכלם פורחים בשלחן לפני יהו"ה בכמה רגנות, וצריך לחבר לשלחן הזה תורה, שהיא הקדוש ברוך הוא, ומשום זה פשוטה בעלי המשנה, שנים שאוכלים על שלחן אחד וכו', ואם הוא אחד אורח ואחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מקברו. בעל הבית בוצע זה

הא חזי שכינתא אתקריאת פתורא מסטרא דשמאלא, ומנרתא מסטרא דימינא, ומטה ממוצעת מסטרא דאמצעייתא, ובגין דא זווגא דיליה באמצעייתא בין צפון לדרום, והא אוקמוה רבנן כל הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים וכו', פתורא איהי סמיכא על ארבעה סמכין, דאיהי פגוונא דגופא דסמכין ליה דרועין ושוקין דאינון ארבע, וצריך שית נהמין מהאי סטרא ושית נהמין מהאי סטרא. (דף ט"ו ע"ב).

ורוא דמלה זה השלחן אשר לפני יהו"ה (יחזקאל מא כב), וזה בחשבון ו' ו', דאינון שית פרקין דתריין דרועין ושית פרקין דתריין שוקין, דהא שכינתא אתעבידת גופא למלכא בכל תקוונא דילה, ובאלין תריין עשר פרקין דנוקבא, ותריין עשר פרקין דזכורא, מלאכיא אמרי וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש וגומר, וזה עם קודשא בריך הוא אה"ה, וזה עם שכינתא אה"ה, וכלא יהו"ה אחד, מיחד תרוניהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רגנות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אורייתא.

זה איהו לקבל ארבע אנפין לכל חיה לתלת חיוון, זה תניינא לקבל ארבע גדפין לכל חיוא לתלת חיוון, ודא איהו רזא דמלה וארבעה פנים לאחת וארבעה פנים לאחת להם (יחזקאל א' ו'), דכלהו פרחין בפתורא קדם יהו"ה בכמה רגנות, וצריך לחברא להאי פתורא אורייתא דאיהו קודשא בריך הוא, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, שנים שאוכלין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מקברו, בעל הבית בוצע דא עמודא

דְאִמְצַעִיתָא לְעִילָא, וְאוֹרַח מְבָרַךְ דָּא צְדִיק
דְאִתְמַר בֵּיה (משלי ד יח) וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ
וְגוּמַר, וְצְדִיק אִיהוּ בְשַׁבַּת כְּאוֹרַח דְאִתִּי וְאִזִּיל
בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

שַׁבַּת שְׁכִינְתָא, בַּעַל הַבַּיִת דִּילָה עֲמוּדָא
דְאִמְצַעִיתָא, וְאִיהוּ בּוֹצֵעַ וּפְרִיס פְּרוּסָא
דְנֶהֱמָא דְאִיהִי טְפָה, וְיִהִיב לְאוֹרַח דְאִיהוּ צְדִיק
וְעֵנִי, וְאוֹרַח מְבָרַךְ לְבַעַל הַבַּיִת כְּפַל מְכַל כְּפַל
דְאִינוּן תְּלַת אֲבָהֶן, בְּבִרְכָן דְאִתְבְּרַכוּ אִינוּן,
דְבִרְכָאן עַל יְדֵי דְצְדִיק נְחִתִּין לְעֲמוּדָא
דְאִמְצַעִיתָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (משלי יו) וּבְרִכּוֹת
לְרֹאשׁ צְדִיק, מָאן רֹאשׁ צְדִיק דָּא עֲמוּדָא
דְאִמְצַעִיתָא, תִּשְׁעַ בְּרִכָּאן אִינוּן מֵעִילָא לְתַתָּא
מִפְתָּר עַד צְדִיק, וְתִשְׁעַ אִינוּן מִתַּתָּא לְעִילָא
מִצְדִיק עַד כְּתָר עֲלָאָה, וְכִלְהוּ סְלָקִין ח"י,
וְכִלְהוּ כְּלִילָא מְנִייהוּ.

הַתְּפִלָּה לְמִשְׁה תְּפִלָּה לְדוּד, בֵּית הַכְּנֶסֶת אִיהוּ
כְּנוּסָא דְכִלְהוּ בְּרִכָּאן, תְּפִלָּה אִיהִי
בְּגִין דְאִיהוּ סוּס לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, וְאִיהִי
אֲתַעֲבִידַת טְפָלָה לְרוּכְב, הִכִּי אוּקְמוּהוּ מְאִרִי
מִתְנִיתִין אִין הָרוּכְב טְפַל לְסוּס אֶלָּא הַסּוּס
טְפָלָה לְרוּכְב, אִית טְפַל בְּט' וְאִית תְּפַל בַּת',
כְּגוּן הֵיאַכְל תְּפַל מִבְּלִי מְלַח (איוב ו ח), וְהֵאִי
תְּפִלָּה הִכִּי אִיהִי בַת'.

וְאִיהִי כּוּס דִּינִין, דְאִיהוּ יִי"ן חוֹשְׁבֵן סו"ד מִן
יְסוּד, וְצְרִיף בֵּיה עֲשָׂרָה דְבָרִים כְּמָה
דְאוּקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְנִיתִין, וְאִינוּן כְּחִשְׁבֵן י'
מִן יְסוּד, וְאִינוּן עֲטוּר וְעֲטוּף הִדְחָה וְשִׁטְיָפָה
ח"י וּמְלָא, מְקַבְלוּ בְתַרִּי יְדוּי וְנוֹתְנוּ בְּמִין,
וְיִהִיב עֵינױ בֵּיה, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרַקַע טְפַח,
וּמְשַׁגְרִיָה בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתִיה, עֲטוּר מְסֻטְרָא
דְעֲטָרָה דְבְרִית מִילָה, עֲטוּף עוֹטָה אוֹר
כְּשִׁלְמָה (תהלים קד ב), וְאִם הוּא עֵנִי דְלִית בֵּיה

הַעֲמוּד הָאִמְצַעִי לְמַעְלָה, וְאוֹרַח
מְבָרַךְ זֶה הַצְדִיק, שְׁנֹאֲמַר בּו
וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ וְגוּמַר,
וְהַצְדִיק הוּא בְשַׁבַּת כְּאוֹרַח שְׁבָא
וְהוֹלֵךְ בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

הַשַּׁבַּת שְׁכִינָה, בַּעַל הַבַּיִת שְׁלָה
- הַעֲמוּד הָאִמְצַעִי, וְהוּא בּוֹצֵעַ
וּפְרִיס פְּרוּסָת לְחַם שְׁהִיא טְפָה,
וְנוֹתֵן לְאוֹרַח שְׁהוּא צְדִיק וְעֵנִי,
וְאוֹרַח מְבָרַךְ לְבַעַל הַבַּיִת כְּפַל
מְכַל כָּל, שְׁהִם שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת,
בְּבִרְכוֹת שְׁהִם הַתְּבָרְכוּ,
שְׁהַבְּרִכּוֹת עַל יְדֵי הַצְדִיק יוֹרְדוֹת
לְעֲמוּד הָאִמְצַעִי. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
וּבְרִכּוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק. מִי זֶה רֹאשׁ
הַצְדִיק? זֶה הַעֲמוּד הָאִמְצַעִי.
תִּשְׁעַ בְּרִכּוֹת הֵן מִמַּעְלָה לְמַטָּה,
מִפְתָּר עַד צְדִיק, וְתִשְׁעַ הֵן מִמַּטָּה
לְמַעְלָה, מִצְדִיק עַד כְּתָר עֲלִיוֹן,
וְכִלְהוּ עוֹלוֹת לְשִׁמּוּנָה עֲשָׂרָה,
וְהַתְּפִלָּה כְּלוּלָה מֵהֶם.

הַתְּפִלָּה לְמִשְׁה, תְּפִלָּה לְדוּד, בֵּית
הַכְּנֶסֶת הוּא כְּנוּסָא שֶׁל כָּל
הַבְּרִכּוֹת, הַתְּפִלָּה הִיא מִשׁוּם
שְׁהוּא סוּס לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא,
וְהִיא נַעֲשִׂית טְפָלָה לְרוּכְב, כְּךָ
פְּרִשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, אִין
הָרוּכְב טְפַל לְסוּס אֶלָּא הַסּוּס
טְפָלָה לְרוּכְב. יֵשׁ טְפַל בְּט' וְיֵשׁ
תְּפַל בַּת', כְּמוֹ הֵיאַכְל תְּפַל מִבְּלִי
מְלַח?! וְהַתְּפִלָּה הַזֶּה כְּךָ הִיא
בַת'.

וְהִיא כּוּס שֶׁל יִי"ן, שְׁהוּא יִי"ן
חִשְׁבוֹן סו"ד מִן יְסוּד, וְצְרִיף בּו
עֲשָׂרָה דְבָרִים, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ
בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, וְהֵן כְּחִשְׁבוֹן י' מִן
יְסוּד, וְהִם עֲטוּר וְעֲטוּף, הִדְחָה
וְשִׁטְיָפָה, ח"י וּמְלָא, מְקַבְלוּ
בְשַׁתִּי יְדֵיו וְנוֹתְנוּ בְּמִין, וְנוֹתֵן
עֵינױ בּו, וּמְסַלְקוּ מִן הַקְּרַקַע
טְפַח, וּמְשַׁגְרוּ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי
בֵיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה שֶׁל
בְּרִית מִילָה, עֲטוּף, עֲטָה אוֹר
כְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא עֵנִי שְׁאִין לוֹ

אָלָא רְבִיעִית לוג דְּאִיהִי שְׁעוּרָא דְאֵת ד', אֲתָמֵר (שם קב א) תְּפִלָּה לְעִנִּי כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מְלַגְאוּ וּשְׁטִיפָה מְלַבְר, וְרִזָּא דְמִלָּה וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ (ויקרא טז ט).

אָלָא רְבִיעִית לוג, שְׁהִיא הַשְׁעוּר שֶׁל הָאוֹת ד', נֶאֱמַר תְּפִלָּה לְעִנִּי כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מְבַפְנִים וּשְׁטִיפָה מְבַחוּץ, וְסוּד הַדְּבָר - וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ.

קָם סָבָא חֲדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי שְׁפִיר קְאָמְרַת, אָבֵל הָאִי כּוּס צְרִיף לְסַלְקָא לִיהַ בְּדַרְגוּי, עֲטוּר מְסֻטְרָא דְעֲטָרָה דְאִיהִי כְתוּר עֲלִיוֹן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק, עֲטוּף פְּגוֹן עוֹטָה אוּר פְּשֻׁלְמָה, מְאִי עוֹטָה דָא י' דְאֲתַעֲטַף בְּאוּר וְאֲתַעֲבִיד אֲוִיר, וְהָאִי דְאֲתַעֲטַף אִיהוּ חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה דְאִיהוּ וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ, טַהְרָה מְסֻטְרָא דְכַהֲנָא, דְאֲתָמֵר בְּכַהֲנָא טָבַל וְעָלָה אֲתַדְפִּי לְמִיכַל בְּתַרוּמָה, וְקַדְשׁוּ מְסֻטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב וְקַדְשֵׁת אֵת הַלְוִיִּם, ח"י מְסֻטְרָא דְצַדִּיק ח"י עֲלִמִּין פְּלִיל ח"י בְּרַכָּאָן דְצְלוּתָא, וּמְלֵא מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וּמְקַבְּלוּ בְּשֵׁתֵי יָדָיו וְנוֹתְנֵוּ בְיָמִין, דָּא הֵהוּא דְאֲתָמֵר בֵּיהַ (דברים לג ב) מִיָּמִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוּ, פִּי יְמִינָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, וְאִיהוּ יְמִינָךְ יְהו"ה (דף פה ע"א) נֶאֱדָרִי בְּפִתַּח (שמות טו ו) תָּרִין יָדִין אֵינּוֹן ה"ה, חַד שְׁמַאֲלָא וְחַד יְמִינָא, וּבְגִין דָּא צְרִיף לְאֲתִיְהֵבָא בְּחַמְשׁ אַצְבָּעָאן, מִשׁוּם כּוּס יְשׁוּעוֹת אֶשָׁא (תהלים קיז יא) וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עֲלִיְהוּ אֲתָמֵר (שם קמה טו) עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאֵינּוֹן תָּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט דְאֵינּוֹן י' י', דְאֵינּוֹן בֵּת עֵינָא יְמִינָא וּבֵת עֵינָא שְׁמַאֲלָא, וּבִינְיָהוּ ו' זַעִירָא זַעִיר אֲנַפִּין, דְאִיהוּ שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טו).

קָם וְזָן אֲחַד מֵאַחַר הַצֵּל שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, יָפָה אֲמַרְתָּ, אָבֵל אֵת הַכּוּס הַזֶּה צְרִיף לְהַעֲלוֹתָהּ בְּדַרְגוּתֶיהָ, עֲטוּר - מִצַּד שֶׁל עֲטָרָה, שְׁהִיא כְתוּר עֲלִיוֹן עַל רִאשׁ הַצַּדִּיק, עֲטוּף - כְּמוֹ עוֹטָה אוּר פְּשֻׁלְמָה. מַה זֶה עוֹטָה? זֶה י' שֶׁהֲתַעֲטַף בְּאוּר וְנַעֲשֶׂה אֲוִיר, וְזֶה שֶׁהֲתַעֲטַף הוּא חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, שְׁהוּא וְטַהְרוּ וְקַדְשׁוּ, טַהְרָה מִצַּד הַכְּהֵן, שְׁנֶאֱמַר בְּכַהֵן טָבַל וְעָלָה, נְטִיהָ לְאָכַל בְּתַרוּמָה, וְקַדְשׁוּ מִצַּד הַשְּׁמַאֲלָא. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וְקַדְשֵׁת אֵת הַלְוִיִּם, ח"י מִצַּד שֶׁל צַדִּיק ח"י הַעוֹלָמִים כּוֹלָל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרִכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וּמְלֵא מִצַּד שֶׁל הַעַמּוּד הָאֲמַצְעִי, וּמְקַבְּלוּ בְּשֵׁתֵי יָדָיו וְנוֹתְנֵוּ בְיָמִין, זֶהוּ שְׁנֶאֱמַר בּוֹ מִיָּמִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוּ, כִּי יְמִינָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, וְהוּא יְמִינָךְ יְהו"ה נֶאֱדָרִי בְּפִתַּח, שְׁתֵּי יָדַי הֵן ה"ה, אַחַת שְׁמַאֲלָא וְאַחַת יָמִין, וּמִשׁוּם כִּף צְרִיף לְהַנְתֵּן בְּחַמְשׁ אַצְבָּעוֹת, מִשׁוּם כּוּס יְשׁוּעוֹת אֶשָׁא, וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עֲלִיְהֶם נֶאֱמַר עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְהֵם שְׁנֵי עַמּוּדֵי אָמַת שְׁהֵם י', שְׁהֵם בֵּת עֵין יָמִין וּבֵת עֵין שְׁמַאֲלָא, וּבִינְיָהֶם ו' קְטֻנָּה, זַעִיר אֲנַפִּין, שְׁהוּא שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ.

וּמִסְלָק מִן הַקְּרַקַע טַפַּח מִצַּד שֶׁל י' קְטֻנָּה חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמַתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, זֶה הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, שְׁנֶאֱמַר בַּהּ יִשְׁמַח מִשָּׂה בְּמַתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹת אֵין לָנוּ אֶלָּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לא

וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרַקַע טַפַּח מְסֻטְרָא דִּי זַעִירָא חֲכַמַת שְׁלֵמָה, וּמִשְׁגָּרוֹ בְּמַתְנָה לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דְאֲתָמֵר בַּהּ יִשְׁמַח מִשָּׂה בְּמַתְנַת חֲלָקוֹ, וּבְגִלוֹתָא לִית לָן

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיָהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר

אור
הזוהר

החדש
השלם
והמנוקד